

วิชา ภาษาไทย

คุณค่าและข้อคิด

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ครูผู้สอน ฟาริเตอร์ เบญญาการ

กลอนดอกลสร้อยรำพึงในป่าช้า

คุณค่าและข้อคิด

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

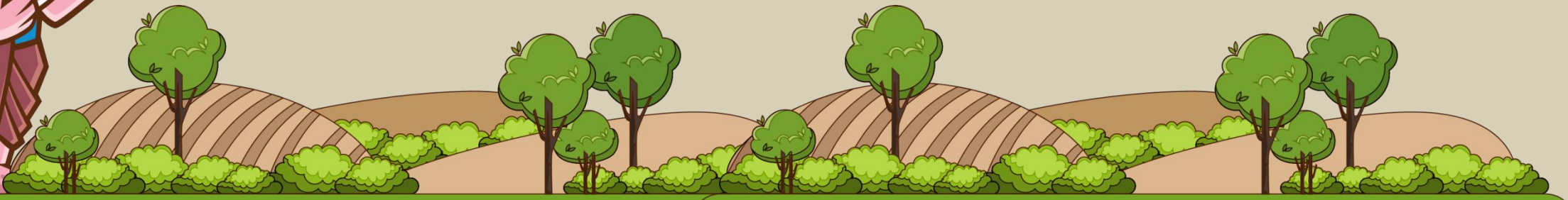

คำถาม

นักเรียนชื่นชอบบทประพันธ์ใด

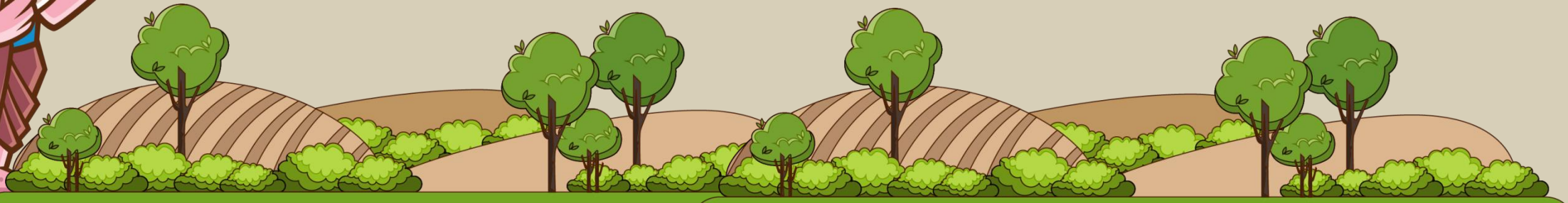
เพราะเหตุใด

คำถาม

“ความเอ๋ยความรู้
เป็นเครื่องชูชีทางสว่างไสว”

กิจกรรม พิธีจตุรคณาและข้อคิด

กลอนตอกกลสร้อยรำพึงในผ้าขาว

คุณค่าด้านเนื้อหา

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

คุณค่าด้านสังคม

ข้อคิดที่ได้รับ

ด้านเนื้อหา

ด้านวรรณศิลป์

คุณค่าและข้อคิด

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

ข้อคิดที่ได้รับ

ด้านสังคม

ให้นักเรียนทำใบงาน

เรื่อง

คุณค่าและข้อคิด

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

ตัวอย่างใบงาน เรื่อง คุณค่าและข้อคิดกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th

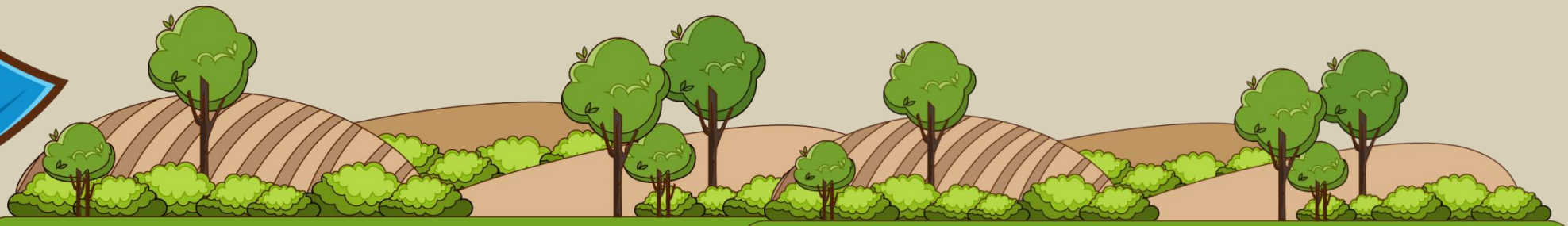
จากบทประพันธ์

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

นักเรียนเกิดจินตภาพใดบ้าง

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง

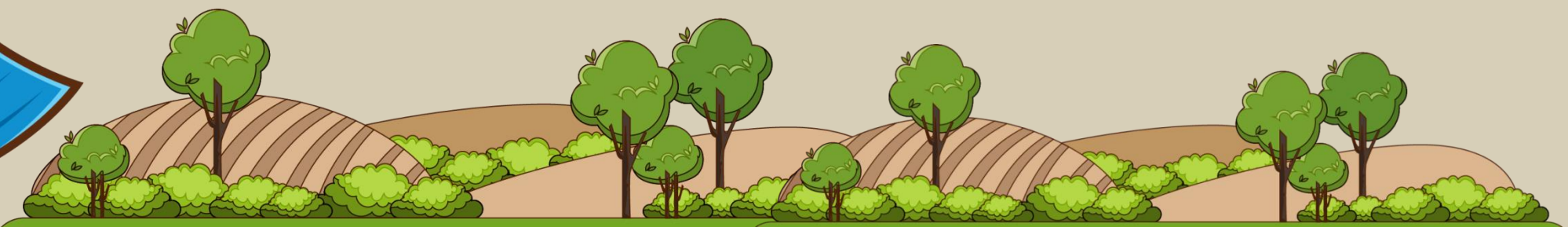

บทประพันธ์กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
มีการใช้คำสัมผัสพยัญชนะ สระ ไตบ้าง

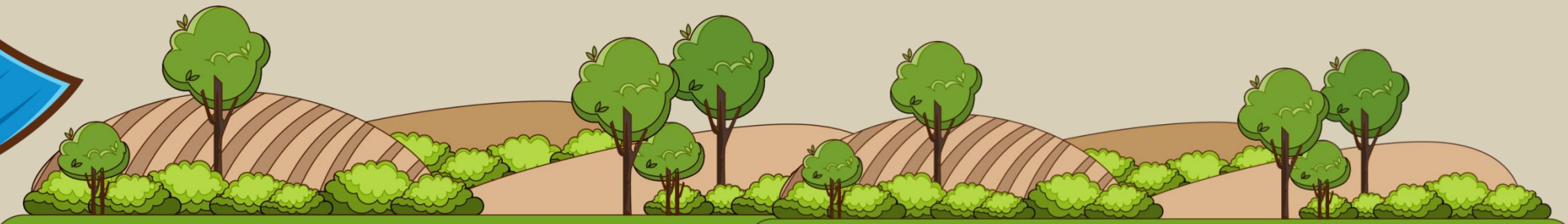

บทประพันธ์
กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
มีการใช้ภาพพจน์ใดบ้าง

บทประพันธ์กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
สะท้อนความเป็นสังคมในเรื่องใดบ้าง

จากการศึกษา

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

นักเรียนได้รับข้อคิดอะไรบ้าง

คุณค่าและข้อคิด

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

คุณค่าด้านเนื้อหา

กลอนดอกลสร้อยรำพึงในป่าช้า

ด้านเนื้อหา

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

การแสดงสังขารของชีวิต คือ ความไม่เที่ยงแท้
แน่นอน ทุกคนไม่สามารถหลีกเลี่ยงความตายได้
การดำเนินชีวิตจึงควรรู้จักปล่อยวาง ไม่ควร
ยึดติดกับสิ่งใด ๆ

ดวงเฮ้ยดวงจิต

ย่อมลະชีพเคยสุขสนุกสบาย

ละถึนที่สำราญเบิกบานจิต

หมดวิตกหมดเสียดายหมดหมายปอง

ลืมนนทกิจกรงานทั้งหลาย

เคยเสียดายเคยวิตกเคยปกครอง

ซึ่งเคยคิดใฝ่เฝ้าเป็นเจ้าของ

ไม่ผินหลังเหลียวมองด้วยซ้ำเอ๋ย

ด้านเนื้อหา

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

ให้ความรู้สึกและอารมณ์ คือ อารมณ์สะท้อนใจ
เกี่ยวกับชีวิต ความตาย วังเวงใจ บรรยากาศในยาม
ใกล้ค่ำ ยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกสะท้อนใจมากขึ้น

วังเอ๋ยวังเวง

ฝูงวัวควายผ่ายลาทิวากาล

ชาวนาเหนื่อยอ่อนต่างจรกลับ

ทิ้งทุ่งให้มืดมัวทั่วมณฑล

หง่างเหง่ง! ย่ำคำระฆังขาน

ค่อยค่อยผ่านท้องทุ่งมุ่งถิ่นตน

ตะวันลับอัปแสงทุกแห่งหน

และทิ้งตนตูเปลี่ยวอยู่เดียวเอย

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

กลอนตอกกลักร้อยรำพึงในป่าช้า

ด้านวรรณศิลป์

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

- การใช้อุปมาเปรียบเทียบ
- การเลือกใช้คำเพื่อบรรยาย
ทำให้เห็นภาพและได้ยินเสียง

ด้านวรรณศิลป์

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

การเลียนเสียงธรรมชาติ (สัทพจน์)

หึ่งางหึ่งง

เสียงระฆัง

เปาะเปาะ

เสียงร้วกระาะ

แจ๊ก

เสียงนกแสดก

ปลูกพืชคลุมทั่วสถาน

นกแอ่นนกแสก
จับจ้องร่องแฉักเพียงแฉกขวัญ

ต้นเอ๋ยต้นไทร สูงใหญ่รากล้อยห้อยระย้า

ด้านวรรณศิลป์

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

➤ การซ้ำคำเพื่อเน้นความหมาย

ทิ้งทิ้งหนูน้อยน้อยร่อยร่อยรับ

เขาเป็นสุขเรียบเรียบเงียบสงัด

หมดวิตกหมดเสียดายหมดหมายปอง

ด้านวรรณศิลป์

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

➤ การเล่นสัมผัสพยัญชนะและสัมผัสสระ

ความร่ำรวยอวยสุขให้ทุกอย่าง

เหล่านี้ต่างรอตายทำลายชั้นนี้

ด้านวรรณศิลป์

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

➤ การเล่นสัมผัสพยัญชนะและสัมผัสสระ

ถึงลมเข้าช่วยชื่นรื่นสบาย

เดือนนุกแ่อนลมผายแผดสำเนียง

เปลวเพลิงปลั่งหอมกลบตลบเอย

คุณค่าด้านสังคม

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

ด้านสังคม

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

- สะท้อนวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทย
ที่เป็นสังคมเกษตรกรรมที่มีชีวิตใกล้ชิดธรรมชาติ

ด้านสังคม

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

- สะท้อนให้ความเชื่อของคนไทย
ที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ

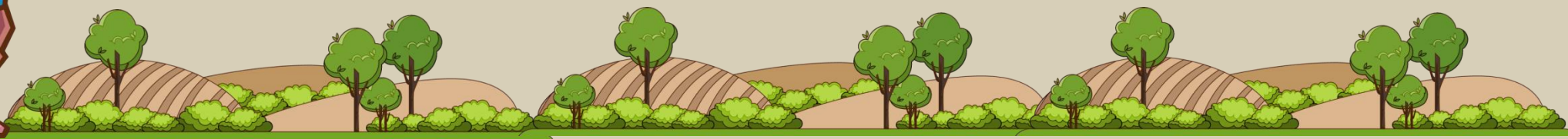

ด้านสังคม

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

➤ สะท้อนให้เห็นค่านิยมของคนในสังคม

ในการให้ความเคารพนับถือผู้ที่มีฐานะหรือ
มีชื่อเสียงในสังคม

ข้อคิดที่ได้รับ

กลอนดอกกลสร้อยรำพึงในป่าช้า

ข้อคิดที่ได้รับ

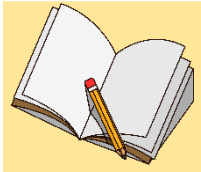
ทุกสิ่งในโลกล้วนไม่เที่ยง

ความเรียบง่ายคือความสุขที่แท้จริง

กลอนตอกกลักร้อยรำพึงในป่าช้า

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง ศิลาจาริกหลักที่ ๑

สิ่งที่ต้องเตรียม

หนังสือวรรณคดีและวรรณกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ปากกาสี

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th